

فصل

درس اول : ماهیت و قلمرو دانش جغرافیا

جغرافیا چیست؟

انسان همواره خود را به مکان معینی از سیاره زمین وابسته می‌داند. او مردم را نه تنها با سنت‌ها، آداب و رسوم و فرهنگ خویش می‌شناسد؛ بلکه در شناسایی‌های مکانی خود سعی دارد کوه‌ها، دره‌ها، گیاهان و حیوانات خاصی را نیز که با محیط مسکونی و فرهنگ جامعه او رابطه موزون و هماهنگی دارند، دخالت دهد.

عمر جغرافیا با عمر انسان برابر است. وقتی که انسان در زمین ظاهر شد و برای راهیابی به بخش‌های مجاور، از رودها عبور کرد، یا زمینی را برای زیست انتخاب کرد، یا بخشی را برای کشت از دیگر بخش‌ها مجرّاً ساخت، علم جغرافیا به وجود آمد.

انسان در مطالعه محیط پیرامون خود بسیار کنجکاو است و دائمًا کوشش می‌کند که برآکاهی‌های خود نسبت به افق‌های دوردست یافزاید و تفاوت‌های مکانی آنها را با محیط مسکونی خویش دریابد و با تشابهات یا تفاوت‌های آنها آشنا گردد.

جغرافیا علم بررسی رابطه متقابل انسان و محیط به منظور یهود زندگی بشر است.

آغاز تاریخ دانش جغرافیا را حدوداً به پانصد سال قبل از میلاد و به سرزمین یونان باستان نسبت می‌دهند، به گونه‌ای که عده‌ای واضح اصطلاح جغرافیا را اراتوستن داشمند یونانی (سدۀ سوم پیش از میلاد) می‌دانند. وی جغرافیا را علم مطالعه زمین به عنوان جایگاه انسان تعریف کرده است. در توسعه دانش جغرافیا تمدن‌های چین، یونان، روم، ایران، هند و تمدن اسلامی نقش بسزایی داشته‌اند.

نقش مسلمانان در گسترش دانش جغرافیا

مسلمانان در شکل‌گیری و گسترش دانش جغرافیا بسیار تأثیرگذار بوده‌اند. در این مورد، گسترش اسلام در جهان و توسعه مناسبات مسلمانان با سایر کشورها و سرزمین‌های مختلف تا پایان سده پانزدهم میلادی نقش اساسی و تعیین‌کننده داشته است. در اصل، شاخص مهم جغرافیای اسلامی در آن زمان، گردآوری و تنظیم اطلاعات عمومی و جغرافیایی از سرزمین‌ها و مردمان ساکن آنها بود.

علاوه بر تحقیقات جغرافیایی و کشف مناطق جدید توسط جغرافی دانان مسلمان علل و انگیزه‌های دیگری نیز موجب گسترش دانش جغرافیا گردید که عبارت اند از :

— گسترش دین اسلام : دین اسلام بعد از ظهور به سرعت توسعه یافت؛ در این شرایط، جمع‌آوری اطلاعات و شناخت شهرها و راه‌هایی که تحت حکومت مسلمانان بود ضرورت داشت.

— تعیین قبله : جهت انجام فرایض دینی، ضرورت داشت مسلمانان جهت قبله را تعیین کنند؛ زیرا تعیین قبله بدون اطلاعات از جهات جغرافیایی میسر نیست.

— زیارت اماکن مقدسه : زیارت اماکن مذهبی، بهویژه انجام فریضه حج، یکی از عوامل اصلی یا به تعبیری بزرگ‌ترین انگیزه تشویق مسلمانان به جهانگردی بود. مسلمانان هر ساله جهت انجام فریضه حج به شهر مکه می‌رفتند. این امر مستلزم دانستن موقعیت جغرافیایی، آشنایی به راه‌ها و منازل میان راه بود.

— مسافت برای کسب علم : قرآن کریم در آیه‌های متعددی بر سیر و سفر تأکید داشته و آن را وسیله‌ای برای کسب علم و تجربه می‌داند (قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ..... وَ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ).^۱

۱- سوره آل عمران آیه ۱۳۷؛ سوره یوسف آیه ۹؛ سوره محمد (ص) آیه ۱۰؛ سوره نحل، آیه ۲۶؛ سوره نمل، آیه ۶۹؛ سوره مؤمن، آیه ۱۰.

. آیات ۲۱ و ۸۲

— گردآوری مالیات : دریافت مالیات از سرزمین‌های فتح شده و ارسال آن به دارالخلافه دلیل دیگری بود که مسلمانان را ناگزیر می‌ساخت که نسبت به مکان و موقعیت شهرها و جاده‌های ارتباطی آشنایی کامل داشته باشد.

— بازرگانی و تجارت : علاقه مسلمانان به فعالیت‌های تجاری را می‌توان یکی دیگر از علل گسترش دانش جغرافیا به‌شمار آورد.

جغرافی دانان مسلمان

از آنجایی که علوم جغرافیایی و نقشه‌کشی و آگاهی نسبت به مسائل نظامی مناطق، نیازمند جمع‌آوری اطلاعات از سرزمین‌های اطراف بود؛ لذا جغرافی دانانی چون ابن حوقل، ابن بطوطه، ابن خردابه و اصطخری اقدام به تألیف مجموعه‌هایی تحت عنوان «المسالک والممالک» نمودند.

همچنین یاقوت حموی کتابی تحت عنوان «معجم البلدان» تألیف نمود که درواقع یک دایرة المعارف مکان‌ها به‌شمار می‌رود و مانند بسیاری از آثار جغرافی دانان مسلمان به زبان‌های مختلف ترجمه شده است. و اما یکی از معروف‌ترین دانشمندان مسلمان، ابو ریحان بیرونی است. وی در پایه‌ریزی و پیشبرد جغرافیای ریاضی و نقشه‌کشی علمی بی‌رقیب بوده است. او در کتاب «التفہیم» نقشهٔ مدوری از جهان ترسیم نمود که در آن، موقعیت دریاها را نمایش داده است و در این نقشه، برای نخستین بار ارتباط اقیانوس هند و اقیانوس اطلس نشان داده شده است.

شکل ۱— ابو ریحان بیرونی

تحول در جغرافیا

پس از جنگ جهانی دوم، رویکرد به جغرافیا نیز با توجه به علل زیر دستخوش تحول و تکامل گردید.

۱— تکامل و شاخه‌دوانی علوم؛
۲— رشد سریع فناوری عکاسی، عکسبرداری، افزایش ماهواره‌های اطلاعاتی و تهیه نقشه از عکس‌های رنگی ماهواره‌ای؛
۳— پیشرفت‌های شکفت‌انگیز ابزارهای اندازه‌گیری و اطلاعات رایانه‌ای، نرم‌افزارها و سخت‌افزارها،

داده‌پردازی، برنامه‌ریزی، نقشه‌سازی رایانه‌ای و به کارگیری سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS)؛

۴- نیاز روزافرون به برنامه‌ریزی فضایی یا آماش سرزمین در سطوح محلی، منطقه‌ای، ملی و بین‌المللی.

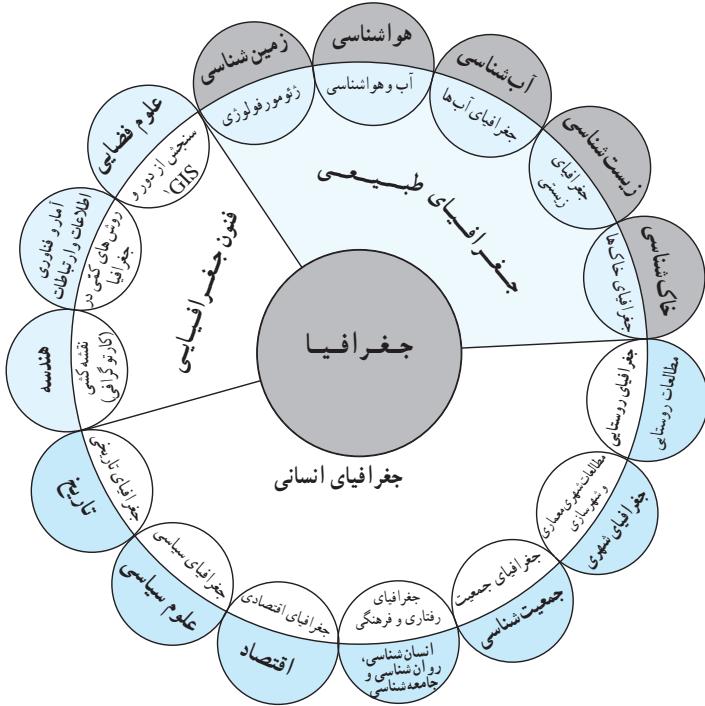
شاخه‌های گوناگون دانش جغرافیا

دانش جغرافیا با بسیاری از علوم طبیعی و انسانی وجود و زمینه‌های مشترک دارد. از سوی دیگر، در تحلیل سیستم‌های جغرافیایی، استفاده از رشته‌هایی مانند نقشه‌کشی (کارتوگرافی)، سنجش از دور و آمار ضروری است. براین اساس، جغرافیا را به سه شاخه اصلی جغرافیای طبیعی، جغرافیای انسانی و فنون جغرافیایی تقسیم کرده‌اند.

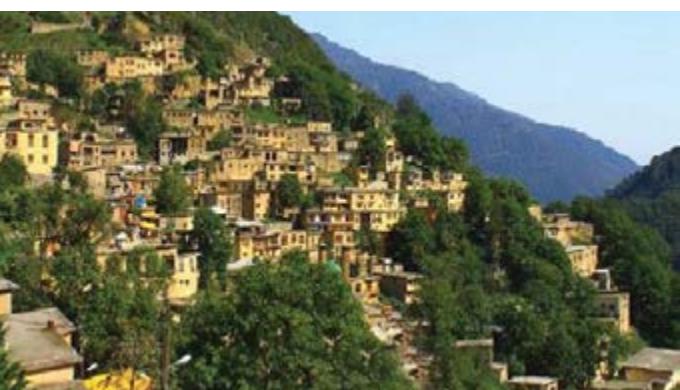
در شکل ۳، سه شاخه اصلی جغرافیا و شاخه‌های فرعی آنها را می‌بینید. همان‌طور که ملاحظه می‌کنید، جغرافیای طبیعی مشتمل بر پنج شاخه فرعی جغرافیای خاک‌ها، جغرافیای آب‌ها، جغرافیای زیستی، آب و هواشناسی و ژئومورفولوژی است که هریک به ترتیب از علومی چون خاک‌شناسی، آب‌شناسی، زیست‌شناسی، هواشناسی و زمین‌شناسی بهره می‌گیرند. رشته‌های جغرافیای انسانی و فنون جغرافیایی نیز شاخه‌هایی خاص و متکی بر رشته‌های علمی مربوط به خود دارند.

برای درک بهتر اینکه دانش جغرافیا چگونه از علوم مختلف و نتایج آن کمک می‌گیرد، به سه نمونه از شاخه‌های اصلی جغرافیا - یعنی جغرافیای طبیعی، جغرافیای انسانی و فنون جغرافیایی - توجه می‌کنیم.

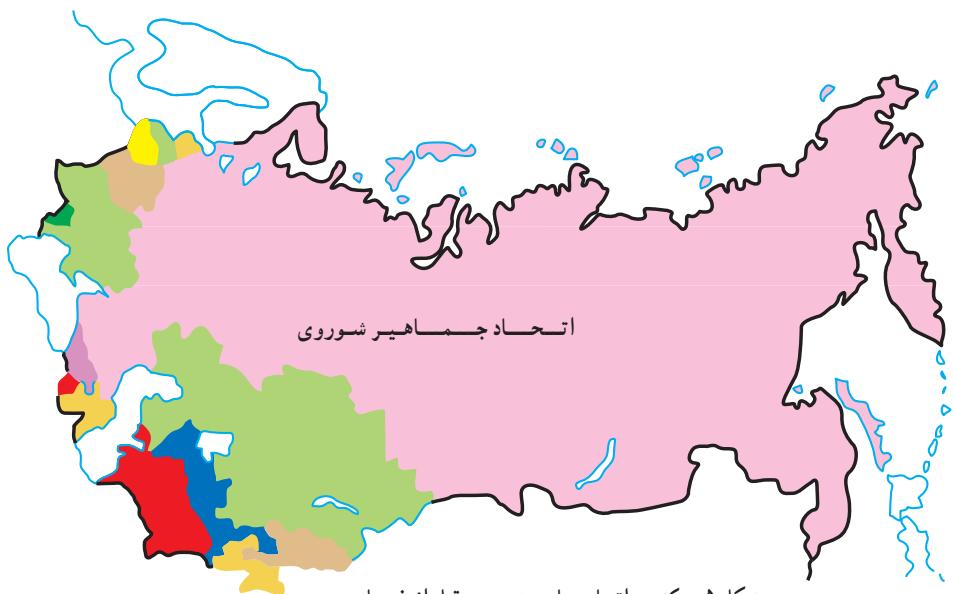
شكل ۳— ارتباط بین علوم و فنون مختلف و جغرافیا و شاخه‌های آن

نمونه اول: علم هوشناسی اصول و قوانین حاکم بر جو را به صورت مجزا و افرادی مطالعه می کند اما آب و هوشناسی (اقلیم شناسی) اثر این اصول و قوانین را بر مکان و زندگی انسان ها مورد مطالعه قرار می دهد، اینکه «دما با افزایش ارتفاع کاهش می یابد» یک قانون یا اصل هوشناسی

شکل ۴ — روستای ماسوله

است. «کاهش دما در زندگی مردم نواحی کوهستانی مؤثر است» یک موضوع آب و هواشناسی در قلمرو جغرافیاست؛ زیرا تأثیر این کاهش را در مصالح ساختمانی، نوع خانه‌سازی، کشاورزی، منابع آب، جاذبه‌های گردشگری و ... بررسی می‌کند و آن را در برنامه‌ریزی و بهبود شرایط زندگی انسان مورد توجه قرار می‌دهد.

اتحاد جماهیر شوروی

شکل ۵ – کشور اتحاد جماهیر شوروی قبل از فروپاشی

شکل ۶ – جمهوری‌های تازه استقلال یافته شوروی ۱۹۹۱ م

نمونه دوم : چگونگی رابطه جغرافیای انسانی را با سایر حوزه‌های علوم انسانی آشکار می‌سازد.

برای درک بهتر تفاوت میان قلمرو علوم سیاسی و جغرافیای سیاسی به مثال زیر توجه کنید. مفهوم «جنگ سرد» اصطلاحی است در حوزه علوم سیاسی که در نیمة دوم قرن بیستم و هم‌زمان با بروز اختلافات سیاسی، اقتصادی و ایدئولوژیک بین دو بلوک غرب (آمریکا) و شرق (اتحاد جماهیر شوروی سابق) در نظام دوقطبی جهان شکل گرفت. زمینه‌های پیدایش جنگ سرد، مفاهیم، روابط دیپلماتیک دو قطب آمریکا و شوروی و ... در حوزه مطالعات علوم سیاسی قرار دارد. در این حوزه‌ها، شما اثری از مکان نمی‌بینید. به نظر شما جغرافیای سیاسی که به مطالعه تأثیر سیاست‌های جهانی بر مکان‌ها و سرزمین‌ها می‌پردازد، کدام یک از موضوعات را در این بخش مورد مطالعه قرار می‌دهد؟

جنگ سرد – به عنوان بزرگ‌ترین رخداد پس از جنگ جهانی دوم – و پایان آن تأثیرات شگرفی بر مناطق مختلف جهان گذاشت که تا سال‌های آتی نیز باقی خواهد بود. اگر به عنوانین مطالعاتی زیر با دقت نگاه کنید، با تفاوت قلمرو علوم سیاسی و جغرافیای سیاسی بیشتر آشنا می‌شوید.

۱- تأثیر پایان جنگ سرد و فروپاشی شوروی بر شکل‌گیری دولت‌های جدید؛

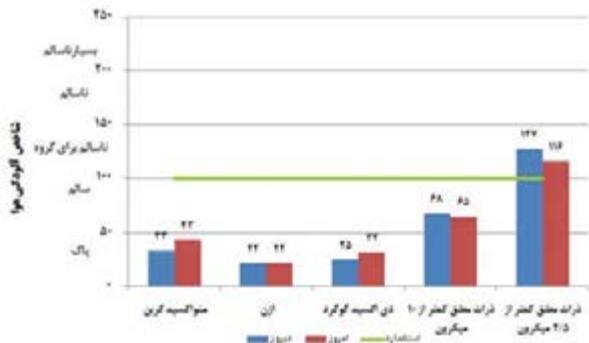
۲- تأثیر افول جنگ سرد بر تغییرات مرزی در نواحی اروپای شرقی، آسیای مرکزی و ...؛

۳- تأثیر پایان جنگ سرد بر ایجاد استقلال طلبی، خودمختاری، مسائل تزادی و اقلیت‌هادر بالکان. همان‌طور که در عنوانین بالا مشاهده می‌کنید، تأثیر سیاست (در اینجا جنگ سرد) بر مکان‌های

جغرافیایی به بروز مسائلی چون شکل‌گیری دولت‌های جدید، تغییرات مرزی، واحدهای خودمختار، استقلال خواهی و جدایی طلبی و تنش‌های تزادی می‌انجامد. این موضوعات و نظایر آنها در حوزه مطالعات جغرافیای سیاسی قرار دارند؛ زیرا حاصل تعامل سیاست و حکومت بر زمین و مکان اثر می‌گذارد (نمونه شکل‌های ۵ و ۶).

نمونه سوم : نقش علوم فنی و کمی در جغرافیا – یعنی کاربرد آمار و رایانه در مطالعات جغرافیایی – را نشان می‌دهد. پیش‌تر گفتیم که علم جغرافیا در بررسی‌های خود از یافته‌های علوم دیگر استفاده می‌کند. در بخش فنون جغرافیایی که امروزه یکی از گرایش‌های مهم علم جغرافیاست، برای بسیاری از تحلیل‌های جغرافیایی، علوم دیگری چون آمار و رایانه به حیطه جغرافیا وارد می‌شوند. ضرورتی ندارد که یک جغرافی دان بر دانش برنامه‌ریزی‌های رایانه‌ای، سخت‌افزارها یا علم آمار تسلط کامل داشته باشد؛ بلکه می‌تواند در حدی از روش‌ها، روابط و استنباط‌های آماری استفاده کند یا به کمک رایانه، نتایج پردازش و تحلیل را نمایش دهد.

تلوزیون‌های شهری و تابلوهای نمایشگر شاخص کیفیت آلودگی هوا مثال خوبی از کاربرد آمار و رایانه در شهرهای بزرگ است.

شکل ۷ - نمودار شاخص کیفیت هوای شهر تهران از ساعت ۱۲ ظهر ۹۲/۱۰/۲۹

شکل ۸ - آموزش جغرافیا برای ایجاد جهانی بهتر نشانه مؤسسه آموزشی جغرافیا در جهان سال ۲۰۰۰

اهداف آموزش جغرافیا

جغرافیا و آموزش آن اهداف والایی دارد که بر نگرش ما به جهان تأثیر می‌گذارد. از جمله می‌توان به چند مورد از این اهداف اشاره نمود:

۱- پرورش روحیه قدردانی و سپاسگزاری از مواهب الهی : آموزش جغرافیا از طریق کمک به درک و فهم محیط طبیعی، شناخت وحدت و یکپارچگی عناصر طبیعی و اجزای آن و تنوع محیطی به عنوان جلوه‌ای از عظمت آفرینش خداوند می‌تواند در پرورش روحیه سپاسگزاری از خداوند و احساس مسئولیت در برابر نعمت‌های بی‌پایان خداوند انسان را یاری کند.

۲- تقویت احساس تعلق به کشور و هویت ملی : هویت امری چند بُعدی است و یکی از ابعاد آن، هویت جغرافیایی است. جغرافیا، از طریق شناخت و درک مکان زندگی، پرورش احساس تعلق و مسئولیت نسبت به مکان زندگی با شناخت منابع و قابلیت‌های کشوری که در آن زندگی می‌کنیم، حسن میهن دوستی و علاقه به وطن را در داش آموزان تقویت می‌کند.

۳- درک لزوم حفاظت و بهره‌برداری عاقلانه و مطلوب از محیط : آموزش جغرافیا با فراهم کردن درک روابط انسان و محیط و تأثیرات متقابل این دو بر یکدیگر، نوع بهره‌برداری انسان را از زمین مورد توجه قرار می‌دهد و راه‌های حفظ و نگهداری منابع و بهره‌برداری صحیح از آنها را معرفی می‌کند.

۴- شناخت جغرافیای جهان به عنوان خانه بزرگ : جهان امروز، جهانی به هم پیوسته است که با توسعه فناوری‌های جدید و وسائل ارتباطی، یوستگی آن، روز به روز بیشتر می‌شود. اگر در یک روستا یا شهر، اختراع و اکتشافی صورت گیرد، بر سایر نقاط جهان نیز – هر چند جزئی و اندک – تأثیر خواهد گذاشت. همچنین، اگر در گوشه‌ای از جهان، تحول فکری یا نوآوری‌ای روی دهد، در کشورها، شهرها و حتی روستاهای دوردست تأثیر آن را می‌توان ملاحظه کرد. بنابراین، آگاهی و شناخت کشورهای جهان در ابعاد گوناگون، ضروری به نظر می‌رسد.

۵- تقویت مهارت‌های زندگی فردی و اجتماعی : در مطالعات جغرافیایی ما نیازمند جمع‌آوری اطلاعات، تفسیر و ارزیابی داده‌ها، تصمیم‌گیری و حل مسئله‌ایم. شناخت و کاربرد منابع اطلاعاتی، مانند کره جغرافیایی، عکس‌ها و تصاویر، مهارت‌های مربوط به کاربرد نقشه، جهت‌یابی، استفاده از نقشه راهنمای خیابان‌ها، جاده‌ها، مناطق توریستی، برقراری ارتباط با انواع مؤسسات و سازمان‌های داخلی و بین‌المللی موجب ارتقای مهارت‌های فردی و اجتماعی افراد می‌شود.

نتیجه آنکه آموزش‌های جغرافیایی به دنبال کسب سواد جغرافیایی است که در آن، افراد به درک و فهمی از جغرافیا دست یابند که در زندگی شان مؤثر و سودمند باشد.

شیوه‌های شناخت جغرافیایی

پیش‌تر اشاره کردیم که جغرافیا دید ترکیبی و کلی دارد. همه پدیده‌های جغرافیایی در ارتباط با هم به صورت یک مجموعه نظام مند (سیستماتیک) دیده می‌شوند. شیوه‌های شناخت جغرافیایی در این نگرش به شرح زیر آمده است :

- ۱- شناخت تکوینی،
- ۲- شناخت ساختاری،
- ۳- شناخت کارکردنی،
- ۴- شناخت آینده‌نگر.

۱- شناخت تکوینی : در بررسی همه پدیده‌های جغرافیایی باید به گذشتۀ آنها توجه کرد؛ مثلاً در بررسی مراحل رشد و توسعه شهر کرمانشاه باید به نحوۀ شکل‌گیری و پیدایش این شهر و چگونگی توسعه آن در مراحل مختلف تاریخی توجه کنیم تا بتوانیم ریشه‌های مشکلات کوئی را بشناسیم.

۲- شناخت ساختاری : در این تحلیل، رابطه یک پدیدۀ جغرافیایی با سایر پدیده‌ها مورد بررسی قرار می‌گیرد؛ برای نمونه، در توسعه استان کرمانشاه اجزای مهمی از این سیستم استانی مانند شبکه راه‌های ارتباطی استان، وضعیت ناهمواری‌ها، تزدیکی به شهرهای زیارتی عراق، دشت‌های حاصلخیز، منابع آب و... به یکدیگر پیوسته و حتی مرکز استان یعنی شهر کرمانشاه، با این ساختار توسعه یافته است.

۳- شناخت کارکردنی : در مثال بالا هریک از پدیده‌های پیرامون شهر کرمانشاه، مانند آب و هوای راه‌های ارتباطی و... کارکرد خاصی دارند. جغرافی دانان برای شناخت نقش سیستم‌های فضای شهر کرمانشاه، کارکرد تک‌تک پدیده‌های پیرامون را بررسی و مطالعه می‌کنند.

۴- شناخت آینده‌نگر : جغرافی دانان در این تحلیل به بررسی وضعیت گذشتۀ پدیده‌ها (شناخت تکوینی)، ارتباط یک پدیده با سایر پدیده‌ها (شناخت ساختاری) و شناخت نوع کارکرد هر یک از پدیده‌های پیرامونی (شناخت کارکردنی) توجه کرده و براساس این تحلیل‌ها آینده مکان را پیش‌بینی می‌کنند، این گونه مطالعات جغرافیایی برای برنامه‌ریزی فضایی (آمايش سرزمين) در مقیاس‌های محلی، ناحیه‌ای و کشوری به کار گرفته می‌شود که در درس جغرافیا و مدیریت محیط این کتاب، آنها را مطالعه خواهید کرد.

سیستم چیست؟

امروزه جغرافیا مانند سایر علوم، پژوهش درباره سیستم را وظیفه خود می‌داند زیرا جهان عینی و اجزای آن همچون سیستمی تودرتو هستند. حال اگر بخواهیم جغرافیا را بر بنای نگرش سیستمی مطالعه کنیم لازم است ابتدا سیستم و عناصر آن را بشناسیم.

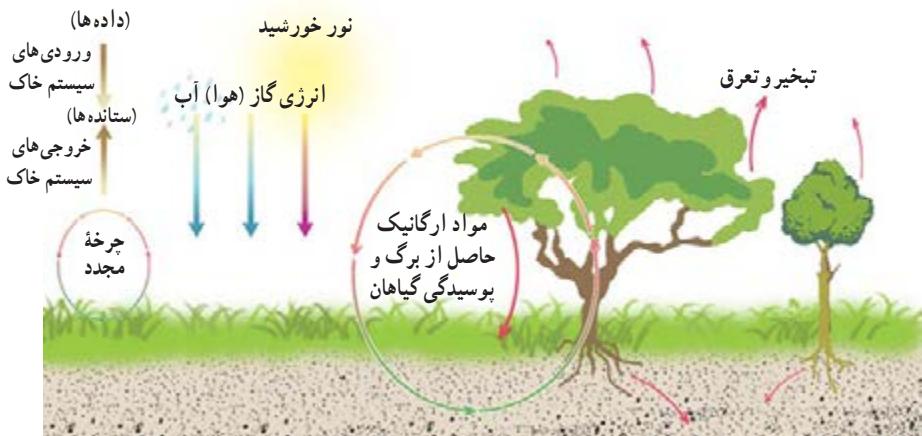
سیستم مجموعه‌ای از اجزای مختلف است که دارای روابط و آثار متقابل بوده و هدف معینی را دنبال می‌کند.

مشهورترین نمونه برای معرفی سیستم، یک ساعت مچی است. ساعت مچی از مجموعه‌ای از فرها و پیچ‌ها و سایر قطعات تشکیل شده است که در ارتباط با یکدیگر، برای هدف معینی (نشان دادن زمان) به طور هماهنگ کار می‌کنند.

ویژگی‌های یک سیستم : هر سیستم ورودی و خروجی دارد؛ به مواد یا اطلاعاتی که وارد سیستم می‌شوند، ورودی (input) و به مواد یا اطلاعاتی که در درون آن تغییر شکل می‌دهند و به صورت‌های مختلف از آن خارج می‌شوند، خروجی (output) می‌گویند. به شکل ۱ نگاه کنید.

در سیستم خاک، آب، هوا و انرژی خورشید ورودی‌های سیستم هستند که طی فرایندی شرایط رشد گیاه را فراهم می‌سازند. محصول کشاورزی، تبخیر و تعرق نیز خروجی این سیستم‌اند.

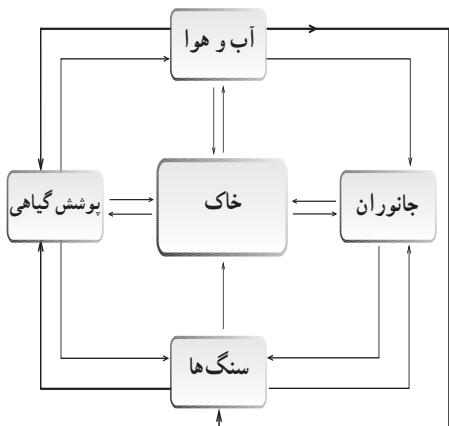

شکل ۱—سیستم خاک و اجزای آن

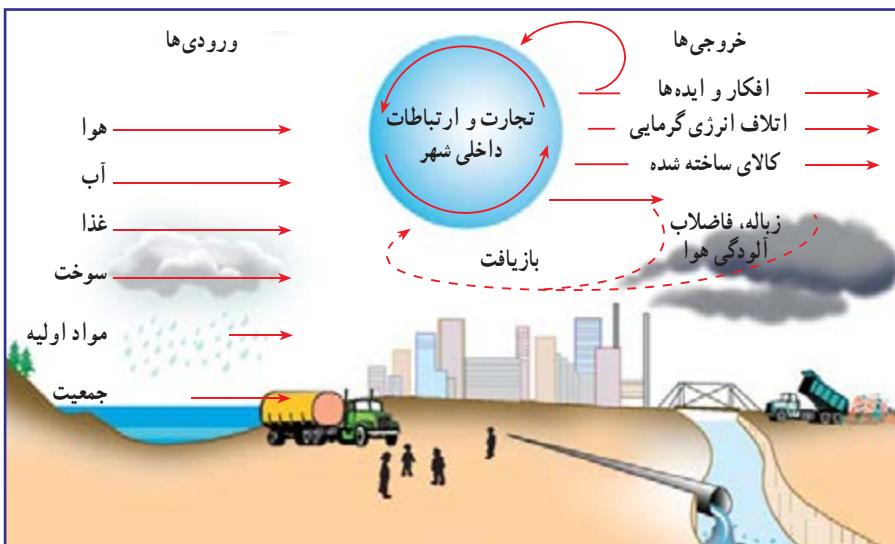

شکل ۲—ارتباط متقابل سیستم‌های کره زمین با یکدیگر

شکل ۳—سیستم خاک و ارتباط اجزای مختلف آن (یک سیستم ساده)

نوع دیگری از تقسیم‌بندی سیستم‌ها براساس چگونگی مبادله ماده- انرژی یا اطلاعات، کالا و... است که سیستم‌ها را به باز و بسته تقسیم می‌کند. سیستم شهر در شکل ۴ یک سیستم باز محسوب می‌شود که موادغذایی، آب، سوخت، مواداولیه، مردم و اطلاعات به آن وارد شده و افکار و ایده‌ها، دانش و فناوری، درآمد، آلودگی هوا، زیاله و کالاهای ساخته شده از آن خارج می‌شوند. در سیستم باز، مواد جدید دوباره به سیستم برمی‌گردند.

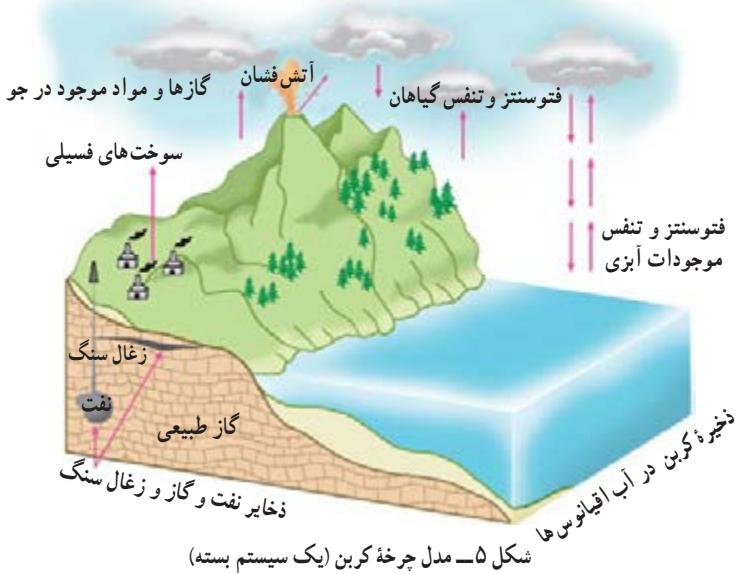

شکل ۴- شهر به عنوان یک سیستم باز

سیستم بسته (چرخه)، سیستمی است که ماده یا انرژی جدیدی به آن وارد نمی‌شود؛ بلکه ماده یا انرژی موجود در آن به صورت پایان‌نایاب تکرار می‌شود. به این نوع سیستم، چرخه یا چرخه مواد گفته می‌شود؛ مانند چرخه آب و چرخه کربن (شکل ۵). در سیستم‌های بسته - برخلاف سیستم‌های باز - تأثیر متقابل سیستم و محیط دیده نمی‌شود.

با توجه به مطالب قبلی، آیا می‌توانید یک سیستم باز و یک سیستم بسته دیگر را مثال بزنید؟
اکنون که با اصطلاحات ورودی - خروجی و سیستم باز و بسته آشنا شده‌اید، به کاربرد و تأثیر آنها در زندگی بیشتر خواهیم پرداخت.

اما باید دانست که سیستم برای بقای نیاز به تعادل دارد. در تفکر سیستمی پسخوراند یا بازخورد اصطلاحی است که با توجه به آن می‌توان از وضعیت تعادل در سیستم مطلع شد. به عبارت دیگر اگر

شکل ۵— مدل چرخه کربن (یک سیستم بسته)

یک سیستم به پسخوراند مثبت دچار شود، در حال از دادن تعادل خود است و به زودی ازین خواهد رفت و اگر پسخوراند منفی داشته باشد، به سمت تعادل در حرکت است و بقای آن تضمین می‌شود. برای روشن شدن موضوع، به یک نمونه توجه کنید.

دهکده‌ای در کنار دریاچه‌ای واقع است و ساکنان آن با صید ماهی امرار معاش می‌کنند. اگر آنها بخواهند برای کسب ثروت بیشتر به صید بی‌رویه بپردازنند، در کوتاه‌مدت ممکن است به هدف خود دست یابند و اقدام‌شان بازخورد مثبتی داشته باشد، اما در نهایت، سیستم دریاچه و منابع معیشت خود را نابود خواهد کرد. همچنین، اگر به علت به وجود آمدن شرایط کاری بهتر از صید و صیادی دست بکشند، به زودی دریاچه مملو از ماهی‌هایی خواهد شد که جای کافی و هوای لازم برای زندگی ندارند. براین اساس، اگرچه بازخورد این اقدام صیادان در افزایش تعداد ماهی‌ها مثبت است، اما به زودی این دریاچه به ماندابی تبدیل خواهد شد. از این‌رو، پسخوراند مثبت در یک سیستم به ظاهر سودمند است، اما در نهایت، سبب انهدام سیستم می‌شود.

در همین مثال، در صورتی که صیادان در فصول معین به کار صید بپردازنند و متناسب با رشد و افزایش بچه‌ماهی‌ها، از دریاچه صید کنند، اگرچه ظاهراً از تعداد ماهی‌های دریاچه کاسته می‌شود و سیستم دریاچه پسخوراندی منفی را نشان می‌دهد، اما در نهایت، این دریاچه سال‌های سال به همین شکل مورد استفاده ساکنان اطراف خود قرار خواهد گرفت. از این‌رو، پسخوراند منفی در یک سیستم اگرچه زیان‌آور است، اما در نهایت، سبب بقای سیستم می‌شود.

روش تفکر سیستمی

در روش تفکر سیستمی یا روش بررسی همه جانبه، همه اجزای تشکیل دهنده سیستم مورد بررسی قرار می‌گیرند و روابط و آثار متقابل آنها روشن می‌شود. جغرافی دانان سیستمی فکر می‌کنند و جهان را به صورت یک کل و مجموعه می‌نگرند. آنان علاوه بر بررسی عناصر و عوامل به صورت مجزا، ارتباطات و مناسبات آنها را با یکدیگر نیز مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌دهند.

نگرش سیستمی سبب می‌شود :

- ۱- به اندیشهٔ توحیدی تزدیک شوند؛ یعنی همه چیز را از خدا و برگشت همه را به سوی او بدانند.
- ۲- تک بعدی فکر نکنند.
- ۳- محیط زندگی خود و دیگران را بهتر بشناسند.
- ۴- از روش‌های کمی و آماری جهت پیش‌بینی و آینده‌نگری برای محیط و جوامع، پیشتر استفاده کنند تا پیش‌بینی و آینده‌نگری آسان‌تر و دقیق‌تری برای محیط یا جوامع صورت گیرد.

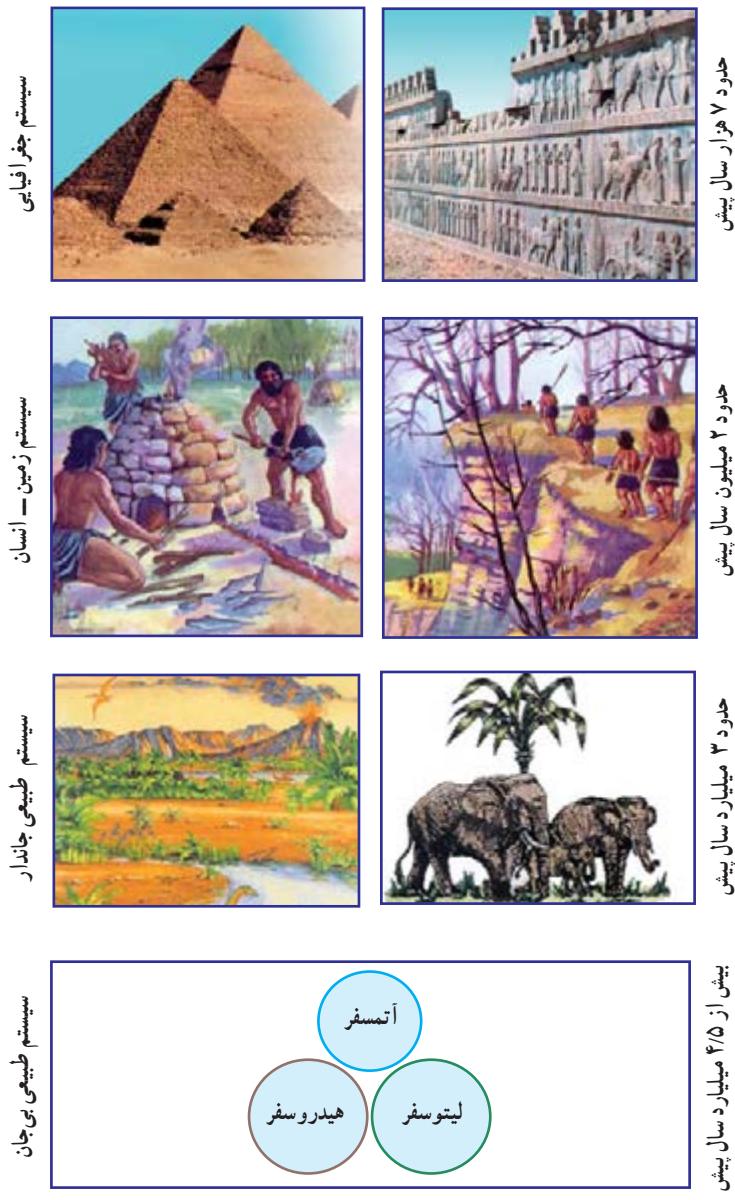
محیط جغرافیایی

زمین تنها سیارهٔ شناخته شده‌ای است که در آن حیات وجود دارد و زیستگاه انسان و سایر موجودات زنده است. از دیدگاه علم جغرافیا، این سیاره از آغاز پیدایش تاکنون، چهار مرحله را طی کرده است. در نخستین مرحله، زمین تنها شامل سنگ‌کره (لیتوسфер)، هواکره (آتمسفر) و آب‌کره (هیدروسfer) بود. در دومین مرحله، حیات گیاهی و جانوری بر سطح خاک پدید آمد و در تعامل با سه کره یادشده، کره چهارمی به نام زیست‌کره (بیوسفر) را به وجود آورد.

در سومین مرحله، انسان در صحنهٔ زمین ظاهر شد و انسان‌های اولیه به وجود آمدند. انسان‌های اولیه، مدت‌ها فاقد ابزار لازم برای تغییر و تحول شکرف در چهرهٔ زمین بودند و همچون دیگر موجودات زنده از «محیط طبیعی» تبعیت می‌کردند.

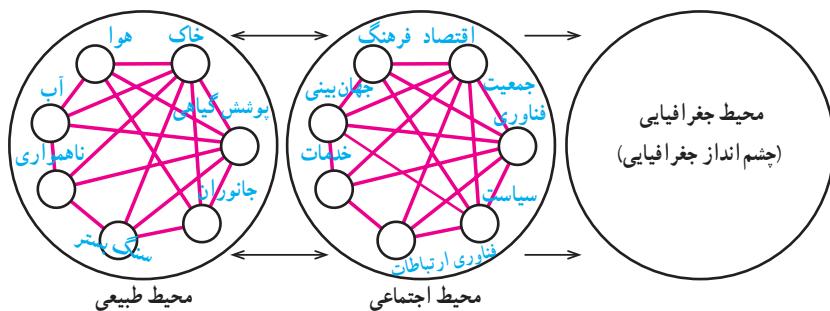
در چهارمین مرحله، انسان با ورود به عصر تمدن و راهنمایی‌های پامبران الهی با گرایش به زندگی اجتماعی و توسعهٔ فرهنگی و تمدنی خود، موفق شد محیط‌های کوچک و بزرگ اجتماعی را ایجاد کند. محیط‌هایی که در واقع حاصل ترکیب عوامل جمعیتی، نوع جهان‌بینی انسان‌ها و سطح دانش و فتاوری آنان در محیط طبیعی بوده است. محیط اجتماعی، به تدریج با عناصری همچون داشت، فتاوری، فرهنگ، اقتصاد و ارتباطات بر محیط طبیعی تأثیر گذاشت و متقابلاً از آن تأثیر پذیرفت. این رابطهٔ متقابله، به دگرگونی و نیز تکامل محیط اجتماعی منجر شد و در نهایت، محیط جغرافیایی را به وجود آورد.

شكل ۶ - مراحل تکوین سیاره زمین

شکل ۷ چگونگی تعامل محیط طبیعی و محیط اجتماعی را که به وجود آورنده محیط جغرافیایی است، نشان می دهد.

شکل ۷- چگونگی به وجود آمدن محیط جغرافیایی

بدون شک همچنان که عناصر محیط‌های طبیعی با هم متفاوت‌اند، عناصر محیط اجتماعی مانند دانش و فرهنگ هم در مکان‌های گوناگون با هم تفاوت دارند. تفاوت عناصر محیط طبیعی و محیط اجتماعی، چشم‌اندازهای جغرافیایی متفاوتی را بر سطح زمین ظاهر می کند؛ برای نمونه، تفاوت بین چشم‌انداز شهرهای اسلامی و شهرهای غیراسلامی به جهت تفاوت‌های فرهنگی آنهاست.

خانه کعبه در عربستان

کلیسای سن پیترو در واتیکان

مسجد ایا صوفیه در ترکیه

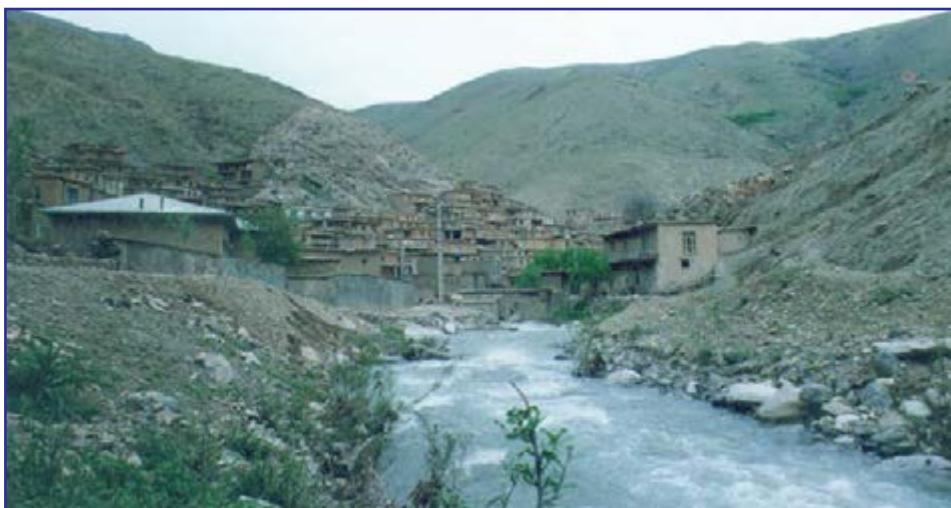

معبد سری رانگاناساس دامی هندوستان

شکل ۸- نقش فرهنگ، جهان‌بینی و فناوری در ایجاد چشم‌اندازهای متنوع شهری

روش مطالعه در محیط‌های جغرافیایی

با توجه به چگونگی شکل‌گیری محیط‌های جغرافیایی از آغاز تاکنون، جغرافی دانان باید روابط متقابل انسان و محیط را به صورت نظام مند (سیستماتیک) بررسی کنند. چنان‌که در سال‌های قبل آموختید، روش مطالعه علم جغرافیا مبتنی بر «کل‌نگری» است؛ از این‌رو، در حالی‌که جغرافی دانان، کل یک سیستم – یعنی محیط – را به صورت واحد مطالعه می‌کنند، پژوهشگران سایر رشته‌های علوم، اجزاء سیستم‌های موردنظر خود را به صورت مجزا و بدون درنظر گرفتن تأثیر آنها بر یکدیگر مورد بررسی قرار می‌دهند.

شکل ۹- چشم اندازی از یک روستا که از ترکیب اجزای مختلف بوجود آمده است.

برای نمونه، در مطالعه یک روستا به عنوان سیستم – که خود ترکیبی از سیستم‌های کوچک‌تر مانند خاک، آب، پوشش گیاهی و کشاورزی است – گیاه‌شناس تنها به مطالعه ویژگی‌های گیاهان از نظر چگونگی تولید، تکثیر و خواص زیستیکی آنها می‌پردازد؛ در حالی که جغرافی دان – برای نمونه – نقش پوشش گیاهی آن روستا را در ارتباط با سایر اجزای سیستم مانند منابع آب، هوا و ... مطالعه می‌کند. همچنین، در مطالعه منابع آب روستا، جغرافی دان درباره نقش آب در استقرار زمین‌های کشاورزی، اقتصاد روستا، چگونگی آводگی آب و ... به مطالعه می‌پردازد.

فعالیت (۱)

به نظر شما یک جغرافی دان چه موضوعاتی را در ارتباط با اقتصاد شهر یا روستا مطالعه می کند؟

فعالیت (۲)

- ۱- چه عواملی سبب پیدایش محیط اجتماعی و جغرافیایی شده است؟
- ۲- دیدگاه یک جغرافی دان و یک خاک شناس را در مورد خاک باهم مقایسه کنید.
- ۳- رشته های مختلف جغرافیا در جدول زیر نشان داده شده است. در هر بخش، گرایش های مربوط را کامل کنید.

فنون جغرافیایی	جغرافیای انسانی	جغرافیای طبیعی
		ژئومورفولوژی
	جغرافیای اقتصادی	
نقشه کشی		

۴- اهداف اساسی در آموزش جغرافیا و پژوهش های آن کدام اند؟

۵- مفاهیم زیر را تعریف کنید.

(الف) سیستم باز:

(ب) پسخوراند:

(پ) شناخت آینده نگر:

